

Nr 1447

av herr Norrby i Åkersberga m. fl.
om normer för parker och grönområden i tätbebyggelse.

I dagens miljödebatt vänder sig många starkt mot asfalt och betong, mot tät, hög bebyggelse, mot bilar och skorstenar som spyr ut luftföroreningar. Värdet av vegetation, parker och grönområden betonas alltmer. Som argument anføres bl. a. rekreatjonsbehov och estetiska miljöeffekter. Ibland liknas parkerna vid städernas lungor. Denna bildliga jämförelse har genom aktuella forskningsresultat fått en starkt bokstavlig innebörd. Det är uppenbarligen inte bara så att vegetationen förbrukar koldioxid och avger syre utan även så att den absorberar vissa luftföroreningar och binder damm. Alltför svåra luftföroreningar skadar dock växtligheten. Sålunda kan regelmässigt skador iaktas på känsliga arter i förorenade områden t. ex. i storstäder och nära vissa industrier. En del lavar kan t. o. m. användas som indikatorer på föroreningshalten. Ökade forskningsinsatser för att klarlägga olika arters känslighet, förmåga att ta upp luftföroreningar, binda damm osv. kan ge värdefull vägledning vid val av detaljutformning av anlagda grönområden av olika slag.

Värdet för de enskilda människorna av parker och grönområden för rekreatjonsändamål blir allt större. De aktuella kampanjerna "Kost och motion" och "Håll Sverige rent" betonar detta förhållande på olika sätt. Några normer för vegetation, parker och grönområden i tätbebyggelse finns inte i gällande lagstiftning. Särskilt bör betydelsen framhåvas av att den ursprungliga vegetationen bevaras i största möjliga utsträckning vid exploatering. Vid regionplanearbetet i Stockholms län har ett intressant förslag redovisats till normer för grönområden. Förslaget innebär att det vid ett bostadsområde skall finnas minst 1 km² sammanhängande promenadområde inom 15 min. gångavstånd, minst 10 km² sammanhängande strövområde inom 30 min. resväg med kollektiva trafikmedel och dessutom inom regionen ett par mycket stora utflyktsområden. I regionplaneförslaget betonas också att parker och grönområden måste bevaras i befintliga bostadsområden och ges tillräckligt utrymme i nya områden.

Normer och rekommendationer finns för många andra kvaliteter i boendemiljön. Lika väl bör riktlinjer utarbetas för vegetation, parker och grönområden. Eventuellt kan reglerna utformas så att varje kommun åläggs att inom vissa ramar upprätta egna normer som då kan anpassas till lokala förhållanden. Av stor betydelse är att mark som en gång avsatts som grönområde eller för gångförbindelse till ett sådant inte betraktas som reservmark för framtida exploatering. I stället måste det ges samma definitiva disposition för sitt ändamål som t. ex. mark på vilken byggnad eller anläggning med mycket lång livslängd uppförts.

Med hänvisning till det anförda föreslår vi
att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller att tilläggsdirektiv
utfärdas till bygglagutredningen angående normer för vegeta-
tion, parker och grönområden i eller vid tätbebyggelse.

Stockholm den 26 januari 1972

SÖREN NORRBY (fp)

i Akersberga

KERSTIN ANÉR (fp)

GEORG ABERG (fp)

HENRY BERNDTSSON (fp)

i Bokenäs